

PASTIRSKO PISMO

KARDINALA JOSIPA BOZANIĆA
NADBISKUPA ZAGREBAČKOGA

**na početku došašća
povodom prvoga zasjedanja
Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije**

*Čita se vjernicima na Drugu nedjelju došašća
4. prosinca 2016.*

Draga braćo i sestre!

1. Radosna srca sve vas pozdravljam u Isusu Kristu sabrane na slavlju Euharistije u crkvama diljem naše Zagrebačke nadbiskupije, na drugu nedjelju došašća. Vrijeme došašća je vrijeme Božjega Duha, vrijeme oslušivanja Božje riječi, vrijeme pozornosti prema potrebama bližnjih i vrijeme sigurne nade u Isusu Kristu. Došašće se živi duhom prihvaćanja, obraćenja i služenja.

U duhovnoj i molitvenoj povezanosti te crkvenom zajedništvu sa svima vama pišem vam ovo pismo neposredno prije početka zasjedanja Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije. Naime, svečanim euharistijskim slavljem na svetkovinu Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, u četvrtak, 8. prosinca 2016. godine, u zagrebačkoj prvostolnici bit će otvoreno zasjedanje naše Sinode, a sam radni dio zasjedanja održat će se 9. i 10. prosinca ove godine. Bit će to prvo od predviđenih pet zasjedanja, otprilike u rasponu od godine dana.

Sinoda je izniman i radostan događaj. Izniman je po svome sadržaju, ali i zbog toga što ga upravo mi imamo priliku slaviti nakon više od devedeset godina od Prve sinode naše Nadbiskupije, koja je održana već sada davne 1925. godine. To je radostan događaj, jer nam Gospodin otvara riznicu bogatstva Crkve, mnoštva darova i novih poticaja Duha Svetoga.

Sinoda započinje svoje odvijanje u vremenu došašća, u vremenu radosnoga iščekivanja, koje govori o osjetljivosti za znakove Božje blizine u našim životima i o važnosti naše sadašnje zauzetosti u vjeri, nadi i ljubavi.

2. Dragi vjernici, od samih početaka pripreme Sinodu smo stavili pod geslo: *Hodimo u novosti života*. Tu nam je novost Gospodin darovao svojim utjelovljenjem i svojom uskrsnom pobjedom nad smrću. Mi smo dionici toga otajstva. I ovoga se došašća vraćamo na vrelo te snage, ponovno započinjući pogleda uprta u Krista, u završetak prolaznoga, ali u sigurnosti da je Gospodin s nama do svršetka svijeta.

Kristova novost naviještena je od proroka, a snažno je vidljiva u slici mladice i u Gospodnjemu duhu koji počiva na njoj i daje joj rasti. U toj se slici nalazi sadržaj događaja Sinode – novost nošena Božjim Duhom.

Na današnju nedjelju, drugu došašća dopire do nas Božja riječ o proročkome navještaju Mesije, Spasitelja svijeta. Kao što smo čuli, Krista je objavio Božji Duh, navijestilo Sveto pismo, a na njega je uputio jedan čovjek predan Bogu, Ivan Krstitelj. I u našem kršćanskom životu to troje: Duh Sveti, Sveto pismo i naši bližnji, pomažu nam primiti Boga koji dolazi.

Ivan Krstitelj naviješta Onoga koji dolazi, pozivajući na obraćenje. Da bi se prihvatilo Gospodina, potrebna je – osim Božjega dara – i naša priprema u istini. Kristov Preteča nam svjedoči o važnosti podudarnosti riječi i djela, o dosljednosti života, jer se samo tako može biti svjedokom i proročkim znakom. Tako se utjelovljuje Božja riječ, tako se upućuje na Gospodina koji dolazi i otvara nove mogućnosti našega kršćanskog života.

Ivan Krstitelj odlazi u pustinju i ondje propovijeda, da bi bila očitija istina njegova poziva, pokazujući da, kao pojedinci i kao zajednica, trebamo iznova započeti od pouzdanja u Gospodina, od njegove prisutnosti u okolnostima u kojima se ne možemo osloniti na ljudsku snagu. Obraćenje započinje od odvažnosti da vidimo istinu o sebi i prepoznamo put koji nam je Bog povjerio.

3. U ovome došašću ulazimo u poseban susret s našim Gospodinom. Molimo ga da nam pokaže svoju prisutnost, da nam objavi svoje lice i očituje istinu o nama kao njegovoj Crkvi. Molimo ga da nas obraduje pokazujući tolike darove koji žive i koji rastu u krilu Crkve zagrebačke. Još ga snažnije molimo da nas svojim Duhom drži budnima u ljubavi i da nas jača na putu obraćenja.

Sinoda je u svome temeljnome značenju zajednički hod za koji trebamo pripremiti put. I dok slušamo glas Preteče koji govori da se *približilo kraljevstvo nebesko* (usp. *Mt 3, 1-2*), živimo istinu vjere koju nam je objavio Isus Krist, da je kraljevstvo Božje među nama (usp. *Lk 17, 21*). Ne trebamo živjeti tjeskobu, kao da spasenje ovisi samo o nama. Krist nam je pripremio put, ali njime trebamo proći sami, živeći vrjednote Kraljevstva.

Bilo bi potpuno neprimjereno da baština i karizme naše Zagrebačke nadbiskupije, koje smijemo živjeti kao baštinici prošlosti, postanu razlogom uljuljanosti i nepokretnosti u vjeri. Sinoda je vrijeme ponovnoga otkrivanja istine da je vjera dar, da ne bismo poput Isusovih suvremenika tražili neku vrstu jamstva u činjenici da smo vjernici, da smo 'djeca Abrahamova', da samo izvanjski nosimo i prenosimo svoj vjernički identitet.

U osjetljivosti došašća vidimo koliko su i najmanji koraci važni i što sve može pokrenuti spremnost da Bog oblikuje naše osobne živote, da preobražava odnose u obitelji, da usklađuje život u zajednici vjernika. Sinoda nas poziva da imamo hrabrosti otvoriti se Bogu.

4. Braćo i sestre, pozivam svakoga od vas i svu našu Crkvu zagrebačku, sve vjernike, svu braću svećenike i redovnike, sve redovnice, bogoslove i sjemeništare te redovničke kandidate i kandidatice, obitelji, očeve i majke, djecu i mlade, djedove i bake, da se ponajprije molitvom uključimo u sinodska zasjedanja, da svi osjetimo zahvalnost za našu Crkvu i molimo Duha Svetoga da nas nadahnjuje i prati u tome važnom događaju.

Najprije vas pozivam da već sada u svojim osobnim, obiteljskim i zajedničkim molitvama u župama molite Gospodina na nakanu za dar dobrih plodova Sinode.

Zatim vas pozivam, tko je god u mogućnosti, da sudjeluje u euharistijskome slavlju na početku Sinode, koje ću u zagrebačkoj prvostolnici – u zajedništvu s biskupima i prezbiterijem – predvoditi na svetkovinu Bezgrješnoga začeca Blažene Djevice Marije, u četvrtak, 8. prosinca ove godine, s početkom u 18 sati.

Osim toga, pozivam sve župne, redovničke i druge zajednice da se u petak, 9. prosinca, u večernjim satima, okupe na klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom moleći za uspjeh zasjedanja Sinode.

Ovime ujedno određujem da će, u skladu s crkvenim propisima, zagrebačka katedrala, dok traje Sinoda, biti crkva za dobivanje oprosta. Tako ćemo moći živjeti stanoviti produžetak Svete godine milosrđa te i nadalje, od 8. prosinca ove godine do završetka Sinode, primati potpuni oprost, pod uobičajenim uvjetima koje smo upoznali tijekom Jubilejske godine.

5. Braćo i sestre, ulazeći u slavlje Sinode, ulazimo u djelo Božjega Duha, pokretača svega što živi, koji daje da u Crkvi, tom sakramentu Božje ljubavi, bude prepoznatljiva utjelovljena Kristova prisutnost.

Prvo zasjedanje kao temu ima evangelizacijsko djelo naše Crkve, naviještanje i svjedočenje Božje Riječi, župnu katehezu, vjeronauk u školi i rast u vjeri u današnjim okolnostima. U tome djelu pred nama je kao uzor i uz nas je svojim zagovorom naša nebeska Majka, Žena došašća, Presveta Bogorodica Marija, koja nas uči biti budnima u ljubavi, prihvatiti Riječ i nositi je ljudima. Ona nam, osjenjena Duhom Svetim, pokazuje kako u malenosti i u služenju valja svjedočiti Riječ koja je tijelom postala.

To molimo od Gospodina za Crkvu zagrebačku, da bismo prihvaćali jedni druge, *kao što je Krist, na slavu Božju, prigrlio nas (usp. Rim 15, 7)*. I sve to s takvim pouzdanjem u Boga kojemu nas uči blaženi Alojzije Stepinac, koji je i sam u svoje vrijeme razmišljao o održavanju Sinode.

Dragi vjernici, u ovo predbožićno vrijeme, zazivajući pomoć nebeske Crkve na sve vas, molim od Gospodina blagoslovni mir u novosti života. Vaš nadbiskup,

✠ Josip, v.r.

U Zagrebu, na Prvu nedjelju došašća, 28. studenoga 2016. godine.